

LEDER

Af Henrik H. Brandt,
direktør for Idrættens
Analyseinstitut

Efterkontrol

Af og til giver det mening at kontrollere tingene en ekstra gang. Det har den sene-
ste tids livlige idrætspolitiske begivenheder leveret flere beviser for.

Mest tydeligt opleves fænomenet i eliteidrætten, hvor laboratorierne nu efterkontrollerer dopingprøverne fra Tour de France og OL i Beijing for epo-varian-
ten CERA og for traditionel blodddoping. Man må frygte, at hverken Tour'en eller de spektakulære olympiske lege i Beijing, som idrætshistorikeren Jørn Hansen anmelder i dette nyhedsbrev, er helt så afsluttede, som det så ud til for et par uger siden.

Der er også grund til at efterkontrollere tipskuponen en ekstra gang. Den frygtløse canadiske journalist, Declan Hill, dokumenterer i sin nye bog 'Det aftalte spil – fodbold og forbrydelse', at det ikke altid kun er bolden, der gør arbejdet i fodbold. Der er god grund til at stramme opsynet med de tvivlsomme spille- og pengeinteresser, som i stigende grad overtager taktstokken i fodbolden.

Efterkontrol udøvede de også i Norge, hvor statens sandsynlige regning for et eventuelt vinter-OL i Tromsø i 2018 steg med over 10 mia. kr., da Finansdepartementet lod tallene i OL-budgettet regne efter en ekstra gang. Nu vil norsk idræt slet ikke have legene alligevel. Idrætten skal nemlig betale sin andel af merprisen på anlægssiden, og så er anlægsinvesteringer for over tre mia. kr. i en lille by nord for polarcirklen alligevel ikke helt så attraktive, som det så ud ved første øjekast.

Efterkontrol var der sandelig også tale
fortsættes...

Indhold:

- Fokus bør være på pigerne
- Danskerne prioriterer breddeidrætten
- Kommentar: Da Maos Kina forsvandt
- Anmeldelse: Den kultiverede krop
- Anmeldelse: Fit for Consumption
- Anmeldelse: Det aftalte spil

Foto: Polfoto/Jens Dige

Fokus bør være på pigerne

Færre børn går til idræt i storbyområderne. Der er især grund til at rette mere fokus på piger med anden etnisk baggrund, viser en ny rapport, der går bag om børns idrætsdeltagelse i fire kommuner.

Af Søren Bang, Idrættens Analyseinstitut

Der går skarpe skel ned gennem dansk idræt, når det gælder danske børns idrætsdeltagelse. Børn i storbyområder er markant mindre idrætsaktive end deres jævnaldrende, og kløften vokser med børnenes alder. Ikke mindst de store piger med anden etnisk baggrund udgør en særlige risikogruppe, når det gælder inaktivitet.

Forskellene bliver dokumenteret i en ny rapport, 'Kommunale forskelle på børns idrætsdeltagelse', der går bag om resultater fra fire tidligere undersøgelser af børns idrætsdeltagelse i kommunerne Fredericia, København, Rudersdal og Albertslund.

Rapporten er udarbejdet af Center for forskning i Idræt, Sundhed og Civilsamfund ved SDU for Idrættens Analyseinstitut. Forfatterne Gert Nielsen og Bjarne Ibsen analyserer her de meget store regionale og kønsmæssige forskelle i idrætsdeltagelsen. Forskelle, der ikke mindst viser sig i foreningsdeltagelsen.

Mens 84,5 procent af pigerne i 5. klasse er medlem af en idrætsforening i Fredericia, drejer det sig om blot 53 procent i København Kommune (se tabellen på næste

side). Samtidig vokser forskellene mellem storby og provinsby med børnenes alder. I 9. klasse er blot 30 procent af pigerne stadig foreningsaktive i hovedstaden, mens 70 procent af pigerne i Fredericia holder fast i idrætsforeningen.

Frafaldet er ikke uomgængeligt

Overordnet peger rapportens statistiske analyser på, at børnenes klassetrin, deres bopælskommune, faderens idrætsdeltagelse og kønnet har størst indvirkning på børn og unges idrætsdeltagelse i nævnte rækkefølge. Men også moderens idrætsdeltagelse, den etniske herkomst, familieforhold og forældrenes tilknytning til arbejdsmarkedet påvirker børn og unges idrætsdeltagelse.

Forskellene i idrætsdeltagelsen bygger altså på en bred vifte af faktorer, herunder faktorer, som det er muligt at påvirke.

"Analysen viser, at frafaldet fra idrætten ikke er så uomgængeligt, som mange har været tilbøjelige til at tro. Hvis der er muligheder for at dyrke den idræt, som de unge foretrækker, og der er et støttende miljø, især hos forældrene og nærmeste

fortsættes...

om i DIF's store specialforbund, som i den forgangne weekend satte prop i fusionsforhandlingerne mellem DGI og DIF.

Da DBU, DHF og flere andre store forbund havde efterkontrolleret det med småt i fusionsoplægget fra før sommerferien og opdaget, at der var tale om en ligeværdig fusion med ny magt- og stemmedeling på lokalt niveau, mistede projektet akkurat som vinter-OL sin umiddelbare attraktion.

Det bliver spændende at se, om de skuffede topledere i de to store idrætsorganisationer får kontrol med baglandet igen efter at have brugt et par måneder på at male et dystert fremtidsbillede med den nu strandede fusion som det mest saliggørende svar på foreningsidrættens mange udfordringer.

At idrætten har udfordringer, skal der ikke herske tvivl om. Det fremgår tydeligt af Syddansk Universitets rapport 'Kommunale forskelle på børns idrætsdeltagelse', som Idan udgiver samtidig med dette nyhedsbrev.

Når kun 30 pct. af pigerne på 9. klassetrin er foreningsaktive visse steder i landet, mens 69,6 pct. er det andre steder, er der grund til at give de idrætspolitiske strategier en grundig efterkontrol.

God fornøjelse med læsningen.

DIF opgiver fusion med DGI

Den historiske fusion mellem landets to store idrætsorganisationer, Danmarks Idræts-Forbund (DIF) og Danske Gymnastik- og Idrætsforeninger (DGI) bliver ikke til noget i denne omgang.

Da fusionsplanerne blev behandlet på DIF's lukkede budgetmøde i Rebild, stod det klart, at modstanden i egne rækker var for stor til, at bestyrelsen kunne fortsætte de detaljerede fusionsforhandlinger med DGI. Forbundene for store idrætsgrene som fodbold, håndbold og ifølge Jyllands-Posten også tennis, ridning og svømning gik på mødet imod planerne.

I stedet holder DIF's formand, Niels Nygaard, nu en dør åben for et formaliseret samarbejde mellem de to hovedorganisationer frem for en egentlig fusion.

Fusionsplanerne fik første gang et alvorligt knæk, da DIF's største specialforbund, DBU, meldte ud, at man ikke kunne støtte en fusion ud fra den fremlagte model. Bag modstanden gemmer sig bl.a. en række specialidrætters ønske om selv at have ansvaret for deres idrætsgren fra toppen til græsrodderne.

Også blandt DGI's landsdelsforeninger har reaktionerne på fusionsplanerne i de forgangne uger været blandede, selv om det overvejende billede såvel i DIF's som DGI's bagland var en positiv indstilling til fusionsplanerne.

Børn og unges medlemskab af idrætsforeninger (pct.)

Kommune	Klassetrin	Køn		Total
		Dreng	Pige	
Rudersdal 2005	5. klasse	87,2	72,2	79,3
	9. klasse	69,1	50,8	60,8
Albertslund 2006	5. klasse	78,8	73,3	76,1
	9. klasse	62,5	60,2	61,5
København 2007	5. klasse	68,0	53,0	60,3
	9. klasse	52,8	29,7	41,1
Fredericia 2007	5. klasse	82,7	84,5	83,6
	9. klasse	71,5	69,6	70,7

Der er store kommunale, kønsmæssige og aldersmæssige variationer på børn og unges idrætsdeltagelse. Her ses andelen, som er medlem af idrætsforening.

venner, så kan frafaldet reduceres betydeligt," vurderer Bjarne Ibsen.

Han mener, at man politisk bør arbejde langt mere målrettet i forhold til de grupper, som rapporten viser er mindre aktive, for generelt er børns idrætsdeltagelse høj. Rapporten beskriver således tre grupper med store forskelle i idrætsdeltagelsen:

- En lille gruppe har særlig stor risiko for ikke at deltage i idræts- og motionsaktiviteter. Her finder man typisk mange piger i 9. klasse med indvandrerbaggrund, men ikke deres brødre! Blot 40 procent af pigerne går til idræt (se figuren nederst).
- En noget større gruppe med mange 'storbypiger' i 9. klasse fra København og forstadskommunen Albertslund er også i risikozonen, men generelt mindre udsat.
- I den modsatte ende finder man en gruppe med meget stor idrætsdeltagelse bestående af børn og unge, hvis forældre begge er født i Danmark, hvor begge har job, og hvor mindst en af forældrene selv

er idrætsaktiv. Hele 84 procent af disse ressourcestærke børn går til idræt.

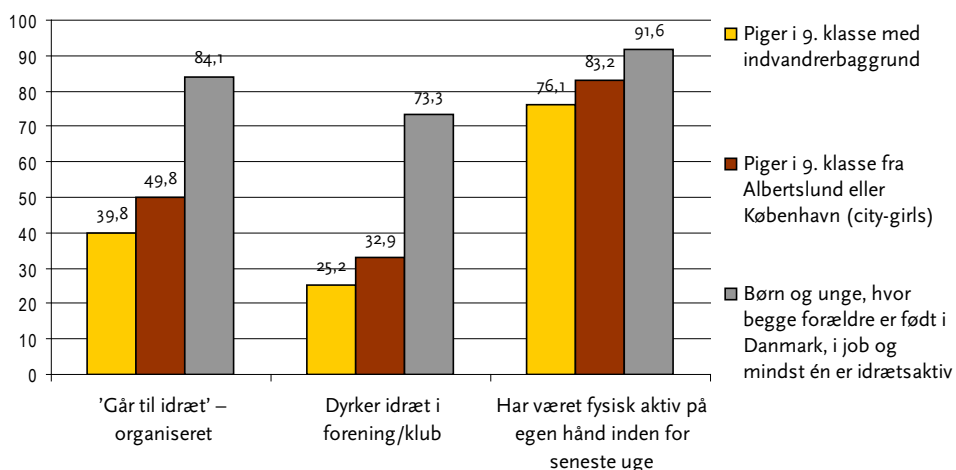
Rapporten lægger således op til strategier, hvor man fx i forhold til børn med indvandrerbaggrund primært sætter ind over for pigerne. Desuden peger rapporten på, at der brug for mere viden om, hvorfor den brede idrætsdeltagelse varierer så meget fra kommune til kommune eller helt lokalt.

Rapporten peger dog på tre mulige indsatsområder:

For det første skal fysisk aktivitet udgøre en større del af tiden i hjemmet, skolen og institutionerne. For det andet påvirker det idrætsdeltagelse negativt, at idrætsfaciliteterne og foreningstilbudene i visse områder er ringere, det gælder fx i København. Endelig kan mere bevægelsesvenlige boligområder, sikre skoleveje og inspirerende skolegårde, legepladser og grønne områder styrke børns lyst til bevæge sig.

Rapporten kan hentes i Idans vidensbank på www.idan.dk.

Idrætsprofil blandt tre forskellige grupper af børn og unge (i pct.)

Storbypiger i 9. klasse og især piger med indvandrerbaggrund er væsentligt mindre idrætsaktive end andre børn og unge. Forskellen er dog mindre, når det gælder selvorganiseret fysisk aktivitet.

Team Danmark får nyt støttekoncept

Efter en omfattende evaluering og længere høringsperiode er Team Danmark nu klar med sit nye støttekoncept for 2009-2012.

Blandt de nye elementer er en forstærket indsats på det sportspsykologiske område og mere fokus på talentudvikling. Desuden er det en målsætning, at specialforbundene skal bidrage med en egenfinansiering af elitearbejdet på 40 procent.

Det sidste punkt er kontroversielt, men skal ifølge formanden for Team Danmark, Carl Holst, være med til at sikre det økonomiske fundament for udviklingen af dansk eliteidræt i en forstærket international konkurrence.

Herudover vil Team Danmark bl.a. optimere disciplinanalysen, reducere antallet af støttekategorier til fire, skabe et bedre samspil mellem Team Danmarks ekspertområder og sikre en enklere administration med mulighed for flerårige ansøgninger og bevillinger.

Den endelige fordeling af specialforbundene i støttekategorierne og de kommende års økonomiske støtte bliver først afgjort til december.

Cykelsporten foran ny dopingkrise

Med dopingafsløringerne af de fremtrædende Tour de France-ryttere Stefan Schumacher og Leonardo Piepoli for brug af den forbudte EPO-variant, CERA, synes international cykelsport på vej mod en ny omfattende dopingkrise.

Bag afsløringerne af de to etapevindere fra dette års Tour ligger nye tests af dopingprøver fra sommerens Tour for det nye epo-produkt, CERA, som ryttere i feltet tilsyneladende troede var umuligt at afsløre for dopingkontrollen.

Alle ryttere i feltet afleverede inden årets Tour de France en blodprøve, som er blevet opbevaret. Det er disse blodprøver, laboratorierne tester på ny. Desuden vil man også i nær fremtid ved hjælp af en nu næsten færdigudviklet test kunne påvise brugen af traditionel blod doping med tilbagevirkende kraft.

Efter de seneste dopingafsløringer har den internationale olympiske komité, IOC, indledt en procedure for at kontrollere de lagrede dopingprøver fra OL i Beijing for CERA. Disse efterkontroller vil omfatte alle idrætsgrene. Dopingprøverne fra Beijing opbevares for eftertiden netop med henblik på fremtidige tests.

I Tyskland kan Schumacher-affæren få alvorlige konsekvenser for cykelsporten. Allerede sidste år overvejede public service tv-stationerne ARD og ZDF at opgive transmissioner fra cykelsporten. Nu overvejer de at stå af cyklen igen. Samtidig har regeringspartiet SPD's idrætsordfører, Peter Danckert, opfordret til, at de statslige elitestøttemidler til det tyske cykelforbund indefrys.

Foto: Polfoto/Jens Dige

Breddeidrætten, her repræsenteret ved DGI's gymnastikkaravane, står i høj kurs hos danskerne.

Danskerne vil gerne bruge penge på breddeidræt

Ønsket om flere penge til breddeidræt møder stor opbakning i den danske befolkning, mens få efterlyser øget økonomisk støtte til eliten. Det viser undersøgelsen af danskernes motions- og sportsvaner.

Af Maja Pilgaard, Idrættens Analyseinstitut

Den offentlige støtte til bredde- og eliteidræt møder stor velvilje i den danske befolkning. Færre end tidligere mener, at eliten får for meget, og næsten ingen, at det er tilfældet for bredden. Men skal idrætten have flere offentlige midler at gøre godt med, er det bredden, der efter de flestes mening skal prioriteres.

Det viser nye tal fra undersøgelsen 'Danskerne motions- og sportsvaner 2007', som Idan har bearbejdet. Her er danskerne blevet spurgt, om det offentlige bruger for mange, passende eller for få penge på henholdsvis eliteidræt og breddeidræt.

Danskernes holdning ligger fast

De seneste ti år er der ikke sket markante ændringer i befolkningens holdninger til breddeidrætten og eliteidrættens økonomiske tilskud fra det offentlige.

I 1998 var der 13 procent, som mente, at eliten fik tildelt for få penge, mens 30 procent syntes at breddeidrætten fik for lidt. I dag er der ikke store ændringer ud over, at der er flere, som svarer 'ved ikke' end i 1998. Hver tredje dansker ved således ikke, hvad de skal mene, når de bliver spurgt om den offentlige støtte til idræt.

Det er især kvinder, som svarer 'ved ikke', når de skal forholde sig til den økonomiske situation på det idrætspolitiske område. Op mod hver anden kvinde angiver dette svar sammenholdt med hver fjerde mand, hvilket måske vidner om, at mange danskere reelt ikke har kendskab til de økonomiske tilskud til idrætten.

Trods disse usikkerheder er det alligevel interessant at undersøge, hvordan befolkningen forholder sig til spørgsmålet om offentlig støtte. Den følgende analyse baserer sig udelukkende på personer, som har taget stilling til spørgsmålene.

fortsættes...

Norsk idræt opgiver vinter-OL i 2018

Bestyrelsen i Norges Idrætsforbund (NIF) har trukket tæppet væk under den nordnorske by Tromsøs bestræbelser på at blive vært for vinter-OL i 2018.

Det skete, da bestyrelsen i NIF med stemmerne 9-3 på baggrund af nye uvildige beregninger om omkostningerne ved et vinter-OL opgav at ansøge regeringen om den såkaldte 'ubegrænsede statsgaranti', som den internationale olympiske komité stiller krav om til alle OL-ansøgere.

Tilbage i kampen om vinterlegene i 2018 er dermed indtil videre kun München (Tyskland), Pyongchang (Sydkorea) og Grenoble (Frankrig).

I de oprindelige beregninger, som lå til grund, da NIF valgte Tromsø som norsk kandidat foran Oslo/Lillehammer og Trondheim, forventede Tromsø, at den statslige garanti ville udløse et brutto-tilskud til legene på 15,6 mia. norske kr. (senere tillagt yderligere 2,1 mia. kr. for den olympiske landsby).

Men en såkaldt uvildig kvalitetssikring kom ud med et estimat på statslige bruttoudgifter på 28,6 mia. norske kroner for at gennemføre legene. Kvalitetssikringen satte samtidig en pris på 10,7 mia. kr., som den samfundsøkonomiske udgift, det norske samfund kunne forvente at skulle bære for de to ugers folkefest og den nationale stolthed, et vinter-OL i skisportsnationen Norge ville have udløst.

Bag NIF beslutning lå dog ikke kun den høje pris, men ifølge kommentarer på det idrætspolitiske site Sportsanalyse også en svigtende opbakning til det nordnorske projekt fra mange sider i norsk idræt.

Fitness kan have sundhedspotentiale

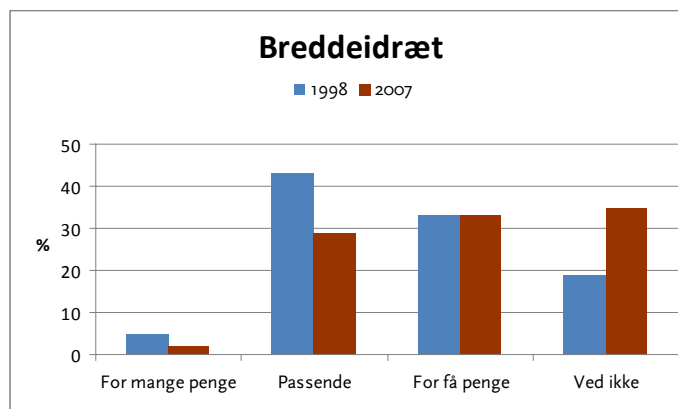
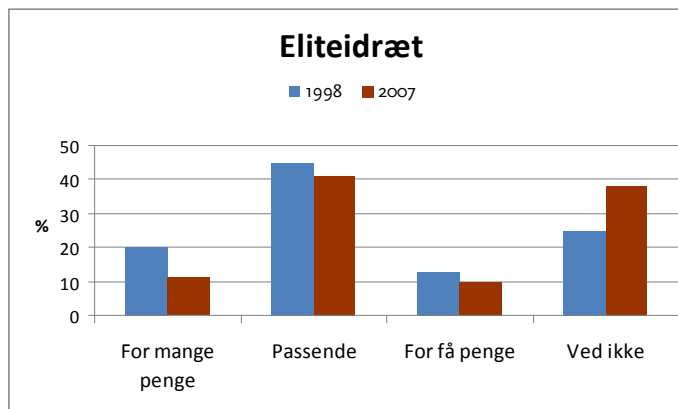
Gener og lidelser i bevægeapparatet er en vigtig grund til, at mange danskere begynder at træne i et fitnesscenter. Men kommunikationen mellem behandlere og centre er generelt dårlig.

Det viser en undersøgelse fra Syd-dansk Universitet offentliggjort i Ugeskrift for Læger, der har afdækket omfanget af problemer med bevægelsesapparatet hos fitnesskunder i fem fynske centre og kortlagt kommunikationen mellem fitnesscentre og behandlere.

Ifølge forfatterne bag artiklen i Ugeskrift for Læger, Lærke Stidsen, Jan Jensen, Thue Kvorning og Jan Hartvigsen, kan der være uudnyttede ressourcer i fitness-sektoren, men også en række problemer, hvis centrene skal inddrages mere i håndteringen af sundhedsrelaterede opgaver.

Bl.a. har der indtil nu ikke eksisteret formaliserede standarder for fitnesscentrenes instruktørpersonale. Desuden er centrenes formål først og fremmest kommercielt, ligesom de har mere fokus på velvære end egentlig sygdomsforebyggelse og behandling.

Hellere flere penge til bredden end eliten

Figurerne viser befolkningens holdning i 1998 og 2007 til det offentlige økonomiske støtte af elite- og breddeidræt.

En stort set uændret andel i befolkningen mener, at støtten til eliteidræt er passende, mens mange både nu og for ti år siden gerne vil bruge flere penge på breddeidræt.

Generelt er flere dog blevet mere tilbøjelige til at svare 'ved ikke', når de bliver spurgt om deres holdning til det offentlige støtte til idrætten.

Enighed om flere penge til bredden

Blandt personer, som har en holdning til den offentlige idrætsstøtte, er der generel stor enighed på tværs af kønnene. Lidt over halvdelen af alle mænd og kvinder mener, at breddeidrætten får tildelt for få penge. Til sammenligning mener blot 4 pct., at breddeidrætten får for mange penge. 45 pct. synes, at det nuværende niveau er passende.

Langt de fleste (65 pct.) udtrykker også tilfredshed med det offentlige brug af penge på eliteidræt. Samtidig er der blandt både mænd og kvinder stort set lige mange, som mener, at der bliver brugt for

mange penge vs. for få, nemlig 18 pct. og 17 pct.

Flere unge støtter eliteidrætten

Alder spiller en interessant rolle for danskernes holdning til især eliteidrættens økonomiske støtte. Generelt er der et flertal i alle aldersgrupper, som mener, at pengeforbruget til eliten er passende som vist i tabellen herunder, men den yngre generation i langt højere grad end de ældre mener, at eliten får tildelt for få penge.

Omvendt er der bred enighed blandt danskere i alle aldersgrupper om støtten til breddeidræt. Godt halvdelen ser gerne, fortsættes...

De unge vil gerne støtte eliteidrætten mere

	På eliteidræt bruger det offentlige...			På breddeidræt bruger det offentlige...		
	For mange penge	Passende	For få penge	For mange penge	Passende	For få penge
16-19 år	13	58	29	2	50	49
20-29 år	8	69	23	1	53	47
30-39 år	15	70	15	5	42	54
40-49 år	15	66	19	3	41	56
50-59 år	20	64	16	3	41	56
60-69 år	23	67	10	4	47	49
70 år+	32	58	11	7	54	39
Total	18	65	16	4	45	52

Holdningen til det offentlige støtte til eliteidræt og breddeidræt varierer i de forskellige aldersgrupper. Tallene er opgjort i procent. 'Ved-ikke'-besvarelser indgår ikke.

Coventry vært for Play the Game

I et tæt kapløb med bl.a. ansøgere fra Spanien og Tyskland endte England med at løbe med værtskabet for den sjette Play the Game-konference, der den 8.-12. juni næste år åbner dørene op for cirka 400 journalister, idrætsforskere og idrætspolitikere fra hele verdenen.

Den internationale konference, som behandler kritiske vinkler på idrætten, bliver afholdt i tæt samarbejde med Coventry University's Centre for the International Business of Sport (CIBS), der arbejder med sportsøkonomi og sportsmarketing.

Play the Games valg af Coventry skyldes især professor Simon Chadwicks og CIBS' engagement i sportens værdier og skyggesider.

Programmet er endnu ikke på plads, men arrangørerne forventer ud over OL at sætte temaer som doping, megaevents, korrupsion og de paralympiske lege under kritisk lup.

Play the Game kan i øvrigt glæde sig over at modtage årets Gerlev-pris for sit arbejde med at sikre en fri og uafhængig debat om sporten, herunder skyggesider som korrupsion og doping.

Gerlev-Prisen blev overrakt i forbindelse med fejringen af Gerlev Idrætshøjskoles 70-års-jubilæum den 4. oktober. Blandt tidligere modtagere finder man Helle Gotved, Per Olov Enqvist, Mads Øiland, Andrew Jennings, Alessandro Donati og Hans B. Skaset.

Foto: Sargis Gjenero

at det offentlige tilfører mere økonomisk støtte til breddeidrætten, mens den øvrige halvdel finder støtten passende.

Sportsinteresserede ønsker flere penge

Befolkningens holdninger til den offentlige støtte er i høj grad præget af den enkeltes idrætsinteresse. Regelmæssigt aktive motions- eller sportsdyrkere synes generelt, at eliten får tildelt en passende mængde penge, mens breddeidrætten får tildelt for lidt. Der er desuden en lidt større andel på 18 pct., som synes, at eliten burde have flere penge, i forhold til andelen på 16 pct., der mener, at eliten burde have færre penge.

I gruppen af ikke-motionsdyrkere er der til gengæld op mod 26 pct., som mener, at eliten får for meget, mens blot 12 pct. mener, at den får for lidt.

Det er desuden interessant, at danskere, som ikke interesserer sig for sport i medierne, er større modstandere af støtte til eliteidrætten sammenholdt med danskere, som ikke selv er aktive.

Blandt førstnævnte gruppe er der hele 40 pct., som mener, at eliteidrætten i dag

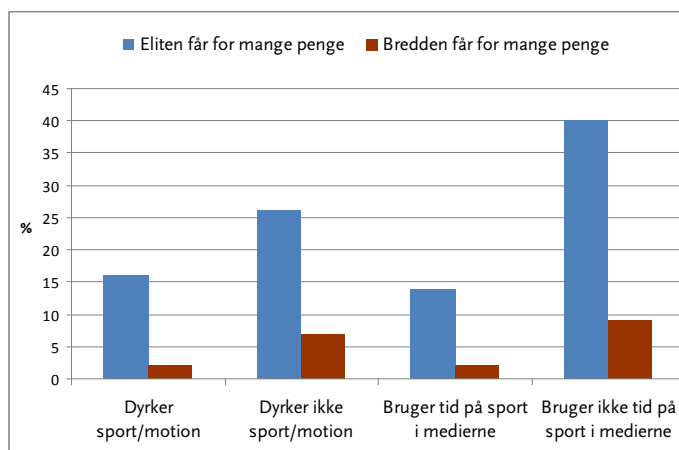
støttes med for mange penge (se figuren nederst). En sådan forskel antyder, at holdninger til den eliteprægede del af idrætten i høj grad er bestemt af ens interesse for at følge elitesporten i medierne.

Holdningen til breddeidrætten er i mindre grad præget af den enkelte motions- og sportsinteresse. Kun et lille mindretal i begge grupper mener, at breddeidrætten får for meget. På tværs af køn, alder og generel interesse for sport er der en stor portion af danskere, som ønsker at bevare eller forhøje det nuværende tildelingsniveau.

Eliteidrætten lægger derimod op til større holdningsforskelle i befolkningen mellem unge og ældre og mellem sportsinteresserede vs. ikke-interesserede.

'Danskernes motions- og sportsvaner 2007' er koordineret af Idrættens Analyseinstitut støtte fra DIF, DGI, Lokale- og Anlægsfonden, Kulturministeriet, Friluftsrådet, Dansk Firmaidrætsforbund, Team Danmark og Kulturministeriets Udvalg for Idrætsforskning.

De inaktive er skeptiske over for eliteidræt

Figuren viser andelen, som mener, at eliteidrætten og breddeidrætten tildeles for mange penge fordelt på, om man dyrker sport eller motion, og om man følger med i sport i medierne. 'Ved ikke'-besvarelser indgår ikke.

>> KALENDEREN

Formidlingsrække om coaching

24. oktober og resten af efteråret 2008:

Institut for Idræt, Københavns Universitet, fortsætter forårets formidlingsrække om coaching i en erhvervs-, sundheds- eller sportsrelateret sammenhæng.

De i alt syv forelæsninger med danske og udenlandske forskere finder sted i løbet af efteråret og spænder fra teoretiske indslag om bl.a. narrativ coaching til mere praksisorienterede emner om coaching som ledelsesredskab.

De første to forelæsninger har fundet sted. Den næste finder sted d. 24. oktober kl. 14-16 på H.C. Ørstedes Institut, Universitetsparken 5, auditorium 6.

Deltagelsen til forelæsningerne er gratis. Tilmelding er dog nødvendig til Marianne Brandt-Hansen på coaching@ifi.ku.dk.

Find det fulde program på Institut for Idræts hjemmeside: www.ifi.ku.dk.

Seminar om CAS

27. oktober 2008: Foreningen Idrætsjura og Kulturministeriet inviterer til idrætsjuraseminar om CAS (The Court of Arbitration for Sport) og dets rolle i internationale fortsættes...

konfliktløsninger i sportsrelaterede sager.

Seminaret fokuserer således på CAS' baggrund, formål og kommissorium i spændingsfeltet mellem sport, økonomi og politik, og ud over et indblik i CAS' praktiske virke får deltagerne også mulighed for at høre om CAS' betydning i internationale sportskonflikter.

På seminaret vil Matthieu Reeb, generalsekretær fra CAS i Lausanne, Jorge Ibarrola, schweizisk sportsadvokat fra CAS, og Lars Halgreen, voldgiftsmand ved Court of Arbitration i Schweiz og partner i advokatfirmaet Johan Schlüter, debattere CAS' idrætsjuridiske virke.

Seminaret henvender sig til alle med interesse for idrætsjura og er gratis for medlemmer af Foreningen Idrætsjura. For ikke-medlemmer er prisen 200 kr. Tilmelding skal ske til lpe@jsslaw.dk senest d. 21. oktober. Arrangementet afholdes i Kulturministeriet, Nybrogade 2, København K.

Konference om idrætspolitik

28. oktober 2008: Kommunernes satsninger på bl.a. forebyggende sundhedsarbejde, events og nye faciliteter står i centrum, når Ballerup Kommune inviterer til en heldageskonference med titlen 'Kommunerne og idrætspolitikken' den 28. oktober fra kl. 8.45-16.30.

Konferencens mål er at skabe større klarhed om, hvordan forskellige idrætspolitiske områder kan spille sammen i kommunerne. Fokus vil bl.a. være på kommunernes investeringer i idrætsfaciliteter og events.

Blandt oplægsholderne er Anders Hede, forskningschef i TrykFonden, og seniorforsker Bjarne Madsen fra Center for Regional og Turismeforskning. Herudover er der oplæg fra Sport Event Denmark, Idrættens Analyseinstitut og Syddansk Universitet samt DGI og DIF.

De primære målgrupper er kommuner og idrætsorganisationer. Læs mere på www.ballerup.dk/get/37769.html.

Foredrag om 'Det ekstreme køn'

12. november 2008: Professor Hans Bonde, Institut for Idræt, holder foredrag om sin seneste bog, 'Det ekstreme køn – Sport, politik og maskulinitet', i Prismen, København.

Foredraget vil kaste et mere kontroversielt lys på forholdet mellem krop og køn på den ene side og sport og politik på den anden. Bonde vil diskutere manden som et ekstremt og splittet menneske og derudfra sætte spørgsmålstejn ved nutidens ligestillingsstrategier.

Arrangementet varer fra kl. 19-21.30, og det er gratis at deltage. Tilmelding er ikke nødvendig.

Læs mere om arrangementet på Københavns Kommunes idrætsportal: www.sport.kk.dk.

Da Maos Kina forsvandt

Kommentar: OL i Beijing kan stå tilbage som det endelig brud med vestens dominans i den olympiske bevægelse, vurderer idrætshistorikeren Jørn Hansen i en 'idrætspolitisk anmeldelse' af OL i Beijing.

Af Jørn Hansen, Idræt og Biomekanik, Syddansk Universitet.

Op til OL i Beijing var især Amnesty International og Human Rights Watch dagsordenssættende i store dele af pressen i den vestlige verden. Begge organisationer levede op til deres målsætning som vogtere af verdens moralske samvittighed, og dygtigt udnyttede de den voksende interesse for udviklingen i Kina forud for legene, samtidig med at IOC bevidst nedtonede al diskussion om menneskerettigheder inden for organisationen og de nationale olympiske komitéer.

Allerede forud for legene stod det imidlertid klart, at en række Kina-eksperter havde et andet syn på udviklingen i Kina end Human Rights Watch og Amnesty International. Vurderingsgrundlaget var for disse i højere grad de sidste 20-30 års udvikling fra Deng Xiaopings introduktion af den kapitalistiske vej og åbningen af Kina mod omverdenen og de hermed forbundne stille, men langsomme reformer for den fremvoksende middelklasse i Kina. Et nærliggende spørgsmål vil derfor være, hvilken rolle kan man tillægge åbningsceremonien og selve forløbet af legene i forhold til Kinas rolle i verdenssamfundet og i IOC.

Åbningens parentes om Maos Kina

Da legene begyndte, tog sporten over. Der var stadig kritiske røster, der gjorde opmærksom på brud på ytringsfriheden og menneskerettighederne i Kina, men disse stemmer gled i baggrunden i forhold til dækningen af OL som sportsbegivenhed. Hertil kom, at konflikten mellem Rusland og Georgien flyttede det politiske fokus væk fra Kina. Endelig bør det fremhæves, at åbningsceremonien – på trods af forårets heftige Kina-kritik – med præsident

Bush i spidsen blev overværet af det hidtil største antal statsledere nogensinde ved et OL. Og hvilket Kina blev vist frem for stats- overhovederne og verdensoffentligheden?

Det var det gamle Kinas bidrag til verdenskulturarven, og på den måde genspillede åbningen af OL i Beijing i en anden form ceremonien fra Athen i 2004. Men derudover bør det bemærkes, at hele kommunist-Kina og dermed Mao-tiden blev fuldstændig forbigået. Maos kommunist-Kina opfattes af de nuværende magthavere tydeligt som en parentes i forhold til de forbindelseslinjer, det moderne Kina vil skabe til kulturarven fra det gamle Kina.

En linje, der utvivlsomt vil medvirke til at befæste det moderne Kinas position såvel generelt internationalt som i IOC. For med OL i Kina har IOC for første gang brudt med den tradition, der har heddet, at OL skulle foregå i en værtsby og et land, som befandt sig inden for en vestlig politisk og kulturel forståelsesramme. OL i Moskva var på dette område kun delvis en undtagelse, eftersom sovjetkommunismen jo oprindeligt var udgået fra en revolutionær tradition i den europæiske arbejderbevægelse.

Selv om vi i Beijing for tredje gang befandt os til OL i Asien, er der tale om en helt ny situation. Første gang var i Tokyo 1964 og anden gang i Seoul 1988. Legene i Beijing adskilte sig imidlertid fra de to foregående i den forstand, at såvel Tokyo som Seoul er hovedstæder i lande, der siden Anden Verdenskrig har været tæt knyttet sammen med den vestlige verdens økonomi, politik og kultur i en grad, som ikke gælder for Kina. USA har politisk spillet en afgørende rolle for udviklingen i Japan og Sydkorea efter verdenskrigen, men ikke i Kina.

Begyndende brud med Vestens dominans

IOC blev grundlagt i Paris i 1894 og er i sin oprindelse knyttet til den vestlige verden. Alle IOC's præsidenter har været fra den vestlige verden, syv fra Europa og én fra USA, og Europa har altid været stærkt overrepræsenteret i organisationen. I 2002 bestod IOC af 128 medlemmer, og

fortsættes...

Idrætshalanlæg i Danmark

Undersøgelse med undertitlen 'Tilstand og behov for økonomi til renovering. Resultatet af spørgeskemaundersøgelse blandt halinspektører i Danmark', der giver et groft overblik over halanlæggenes tilstand samt det samlede behov for økonomi til renovering af idrætshaller i Danmark.

Grontmij | Carl Bro for Lokale- og Anlægsfonden, september 2008.

Offentlige-frivillige partnerskaber omkring børn og fysisk aktivitet

Rapporten klarlægger udviklingen af partnerskaber mellem offentlige institutioner og frivillige organisationer. Rapportens resultater har til formål at blive brugt som inspiration til fremtidige partnerskabsprojekter.

Malene Thøgersen, Bjarne Ibsen, Jan Toftegaard Nielsen, Jens Høyer-Kruse, CISC, Syddansk Universitet, 2008.

Sundhedscentre i Danmark – organisering og samarbejdsrelationer

Rapporten vurderer de nyoprettede sundhedscentres indsatsområder og organisering samt evaluerer bl.a. centrenes samarbejdsrelationer med frivillige idrætsforeninger og organisationer, herunder primært DGI og lokale idrætsforeninger.

Tine Curtis, Susanne Boch Waldorff, Tina Drud Due, Anne Kristine Aarestrup, Bjarne Laursen, Statens Institut for Folkesundhedsvidenskab, Syddansk Universitet.

Prioritering af strategier for passiv forebyggelse og sundhedsfremme for hele befolkningen

Prisopgave med undertitlen 'Et essay om forbedret arealbenyttelse og infrastruktur', der giver konkrete forslag til strukturelle ændringer til fremme af sundhed i en kommune.

Jens Troelsen, Dansk Selskab for medicinsk Prioritering, 2008.

Hvidbog om Idræt

Europa-Kommissionens hvidbog, der opstiller strategiske mål for idrættens rolle i EU. Hvidbogen omhandler primært idrættens rolle i samfundet, idrættens økonomiske aspekter og idrættens organisering i EU.

Europa-Kommissionen, juli 2008.

Hent rapporter og analyser i vidensbanken på www.idan.dk.

Foto: Polfoto/EMPICIS Sport/PA

Maos Kina var fraværende ved OL-åbningen, der snarere skulle befæste det moderne Kinas position internationalt og inden for den olympiske bevægelse.

af disse var 57 fra Europa og 7 fra Nordamerika, det vil sige halvdelen af medlemmerne udgik fra den vestlige verden i mere snæver forstand. Til sammenligning udgjorde delegerede fra Asien 14 procent og fra Afrika 13 procent.

Denne åbenlyse skævvridning af styrkeforholdene i IOC er det kinesiske IOC-medlem He Zhenliang yderst bevidst om. He har været medlem af IOC siden 1985 og stod bag Beijings ansøgning i såvel 1993 som 2001. I sit arbejde i IOC har He registreret den mere eller mindre udtalte europæiske etnocentrisme og i forlængelse heraf talt om en omfordeling af de store summer, IOC tjente gennem sine sponsorerer, således at der skete en mere retfærdig udligning mellem de velhavende vestlige lande og de mindre udviklede og mere fattige lande. Man må formode, at He Zhenliangs tanker med tiden vil vinde udbredelse i IOC, selv om det med IOC's udemokratiske opbygning sikkert vil tage nogen tid.

På langt sigt kan IOC dog næppe undlade at rekruttere et større antal medlemmer fra såvel Asien som Afrika. Sker dette ikke, vil forskellen mellem IOC og for eksempel de store verdensforbund for såvel atletik som fodbold blive alt for tydelig.

Begge disse verdensforbund har som andre verdensforbund på trods af korruptionsproblemer en mere demokratisk opbygning end IOC, eftersom alle medlemslande har repræsentanter i henholdsvis IAAF og FIFA.

De seneste år har det internationale atletikforbund således haft en afrikamer fra Senegal, Lamine Diack, i spidsen for organisationen. FIFA havde med Jose Have-

lange tidligt en sydamerikansk præsident, og som det sikkert er en del bekendt, var det primært opbakning fra de afrikanske lande, der sikrede, at Sepp Blatter kunne efterfølge Havelange som formand for verdensforbundet for fodbold, FIFA. Derfor skal vi også til VM i fodbold i Sydafrika om to år. Inden for atletikkens og fodboldens område er den entydige vestlige dominans for længst brudt, og dette må i overensstemmelse med den nye verdensorden nødvendigvis også ske med IOC.

OL som mere end et europæisk projekt

Coubertin startede IOC som et europæisk projekt under henvisning til den græske oldtids store kulturelle bedrifter i form af de olympiske lege. Men med legene i Kina kan værterne i Beijing bryste sig af, at Kina som kulturnation har mere end 3.000 år på bagen, og at OL i 2008 derfor i højere grad er udtryk for et møde mellem to store kulturer, den østlige og den vestlige.

Som gammel kulturnation behøver Kina ikke ydmygt at bøje sig i støvet for Vesten. Det er ikke sket på det markeds-mæssige område, og det er ikke sket i kampen om medaljerne i Beijing. Måske kan man forvente, at det bliver legene i Beijing, der på sigt baner vejen for de første lege med en værtsby i Afrika. Velkendt er under alle omstændigheder Kinas store samarbejde med en række afrikanske nationer.

Allerede på kongressen i København næste år kan Kina ved at stemme på Rio de Janeiro frem for Madrid, Chicago eller Tokyo drille den vestlige verden og medvirke til at legene i 2016 for første gang bliver i Sydamerika.

 RUNDT OM IDAN
Nyt innovationsnetværk

Idan deltager sammen med en lang række forsknings- og vidensinstitutioner i innovationsnetværket 'Sportcasting 2.0 – sport, ny teknologi og nye medier', der forsøges opbygget af det nye Active Institute i Århus. Netværket vil indsamle, strukturere og formidle viden om og best practice for anvendelsen af digital teknologi og nye medier til formidling af idræt og sportsbegivenheder.

Stor konference i 2009

Idan skal i dagene 24.-25. februar 2009 være medarrangør af en ambitiøs idrætspolitisk konference i Frederikshavn med fokus på idrætspolitiske udfordringer, fremtidens faciliteter, udviklingen i befolkningens idrættsvaner, iværksætteri og teknologi samt en række andre aktuelle temaer fra idrættens verden.

Fitnesspartnerskaber under lup

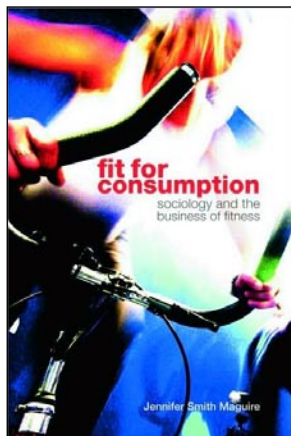
Idan har som led i projektet 'Sundhed for millioner' om fitness-sektorens idrætspolitiske potentiale projektansat fitness-eksperten Marina Aagaard til at forestå en række kvalitative interviews om samarbejder mellem kommuner og fitnesscentre. Projektet ledes af idrætsanalytiker og ph.d.-stipendiat Kasper Lund Kirkegaard.

Idan lukker i tre dage

Alle ansatte på Idan deltager i et internt seminar i dagene 13.-15. oktober. Kontoret vil derfor være lukket.

Problematiske fitnesskritik

Anmeldelse: Selv om sociologen Jennifer Smith Maguire har skarpe analyser af fitnessbranchen som et symptom på forbrugssamfundet og flygtige individuelle løsninger, ender kritikken med at gå i rundkreds.

Med bogen 'Fit for Consumption' bliver fitnessindustrien for første gang udsat for en samlet kritisk, sociologisk analyse.

Bogen udkom i slutningen af 2007, men fortjener alligevel en lidt forsinket anmeldelse, da 'Fit for Consumption' repræsenterer et nybrud i forskningen på fitnessområdet, som ikke har fået stor opmærksomhed. Til gengæld kan man diskutere, hvor godt sociologen Jennifer Smith Maguire fra University of Leicesters er lykkedes med sit pionerarbejde, der både inddrager historiske og kulturelle studier af det moderne motionsfænomen.

Med gavmilde anmelderøjne kan bogen karakteriseres som en velkommen sammenskrivning af alle de fordomme, som sociologer måtte have om den 'onde' kommercielle fitnessindustri, der uden kærlighed forarbejder kroppen som en anden råvare med det formål at gøre den til et statusgivende objekt, der signalerer viljestyrke og evne til at forbruge.

Fitnessindustrien beskyldes for at være direkte medskyldig i fedmeepidemien via sin konstante fokus på fitness som et forbruger- og livsstilsprodukt, hvor de individuelle 'frie' valg af koncepter og kvalitet indeholder klare værdigivende signaler om forbrugers evne og dennes sociale og kulturelle kapital.

Bogen revser fitnessindustrien for dens evige sult efter nye kunder, som overskygger lysten til at løse problemerne for de eksisterende, og bogen skitserer en interessant sammenhæng mellem fedmeepidemien og antallet af kommercielle fitnesscentre. Hermed indikerer Jennifer Smith Maguire, at industrien ikke er en

del af løsningen, men snarere et symptom på et overforbrugersamfund, hvor flygtige individuelle løsninger markedsføres som effektive korte veje til lykke og sundhed via slående 'før-og-nu-billeder', pulverkure og populære 'gå-hen-og-bliv-sund'-koncepter. Så længe fitness primært appellerer til de ressourcestærke og selvscenesættende forbrugere, og fitness dermed gøres til et spørgsmål om personlig karakter og viljestyrke, vil fitnessindustrien aldrig løse de grundlæggende sundhedsproblemer, påstår forfatteren.

Også den tidligere stolte non-profit foreningstradition i Amerika repræsenteret ved YMCA (KFUM) får en tur gennem kommercialiseringskritikkens ubarmhjertige analyse. YMCA fremhæves som eksempel på en organisation, der i sin søgen mod lette veje til kommerciel succes satte sine egne værdier over styr. Hos YMCA blev de glade, klare, kristne principper og overbevisninger sendt på en postmoderne genfortolkningslejr og vendte hjem som løse værdioverbygninger, der tillod uforpligtede og indifferente medlemmer at vælte ind i organisationen - lige indtil den ikke længere kunne følge med i konkurrencen fra fitnessindustrien. Så var medlemmerne væk igen. Om dette scenarium også får en dansk parallel i DIF og DGI's foreningsfitness, vil fremtiden vise.

På trods af de skarpe analyser kommer Jennifer Smith Maguire flere gange til at køre i sociologisk rundkreds om de samme pointer, der præsenteres igen og igen uden nye perspektiver. Som bogen skrider frem, mister hun læseren på samme måde, som fitnessindustrien taber sine kunder efter den indledende flittige træningsperiode.

Derfor overvinder bogen heller ikke den kendte sociologiske tendens til at overbevise frem for at bevise. De skitserede sammenhænge og analyser reduceres dermed til politiske argumenter, der inviterer til modsigelser.

Kasper Lund Kirkegaard

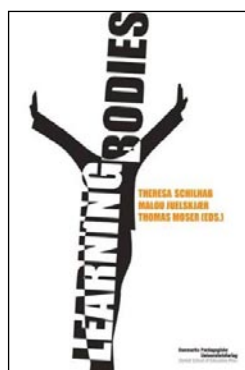
Fit for Consumption. Sociology and the business of fitness

Jennifer Smith Maguire

Routledge

256 sider

Pris: 45,95 USD

 BØGER
Den kultiverede krop

Bogen Learning Bodies beskæftiger sig overordnet med kroppens aktive læringsprocesser, der anskues ud fra en lang række vidt forskellige teoretiske tilgange.

Bogen inddrager både neurologiske, psykologiske, kulturelle og pædagogiske perspektiver, som i princippet stritter i

fortsættes...

alle retninger. Fællesnævneren for de 13 meget bredt sammensatte artikler er dog en grundlæggende interesse for, hvilken betydning kroppens aktive handlinger og processer har for en aktiv erfaringsdannelse og skabelse af mening – om den så end er biologisk eller sociokulturel.

Selvom bogens emner måske kommer rigeligt langt omkring, supplerer artiklerne hinandens perspektiver på en højst utraditionel måde, som lykkes fint. Alle tilgange bidrager med ny indsigt i kroppens komplekse placering i læringsprocesser og omhandler alt fra interne neurologiske og psykologiske forhold til eksterne forhold i den samfundsskabte normbaserede massekultur. Det siger sig selv, at ikke alle 13 artikler er lige indbydende, men sandsynligvis vil tiltale læseren på meget forskellige måder.

Emner som kropsæstetik, seksualitet, mode, køn, psykologi og neurologi bruges metodisk som multiperspektiv, hvor alle tilgange spejler sig i hinanden uden at tage patent på sandheden. Derfor henvender bogen sig også til alle med interesse for kropslig læring, hvad enten de har et naturvidenskabeligt, samfundsvidenskabeligt eller humanistisk ståsted.

Bogen er på engelsk, men har primært danske bidragsydere.

Kasper Lund Kirkegaard

Learning Bodies

Teresa S. S. Schilhab, Malou Juleskjær, Thomas Moser (red.)

Danmarks Pædagogiske Universitetsforlag
320 sider, ill.

Pris: 298 kroner

Udgivet af Idan,
Idrættens Analyseinstitut

Nummer 19 - 10. oktober 2008

Kanonbådsvej 12A
1437 København K
Telefon: 3266 1030
Fax: 3266 1039
E-mail: idan@idan.dk

Hjemmeside: www.idan.dk

Redaktion:
Søren Bang, journalist
soeren.bang@idan.dk

Henrik Brandt, direktør (ansv.)
henrik.brandt@idan.dk

Redaktionen er afsluttet den
9. oktober 2008.

Kunsten at fikse en fodboldkamp

Anmeldelse: Declan Hill giver med sin bog om match-fixing et foruroligende indblik i, hvordan den organiserede kriminalitet i stigende grad forsøger at styre fodbolden gennem systematisk korrupsion.

Hvordan fikser man en fodboldkamp?

Her er et uddrag fra en telefonafløttet samtale mellem Baltika Kaliningrad-præsidenten, Dmitri Chepel, og en ven, som vil hjælpe ham med at få en kommende modstander til at tabe med vilje, så Baltika kan overleve i den næstbedste russiske række:

Ven: 60.000 dollars?! Vil holdet have det?
Chepel: Ja.

Ven: Fuck... Så giv dommerne 40.000 dollars i stedet for. Hvis du ikke kan finde resten.

Chepel: Hvad fanden kan jeg ellers gøre?
Bøsserøve!

Dmitri Chepels desperate og farceprægede forsøg på aftalt spil, som i øvrigt ikke reddede Baltika fra nedrykning, er blandt højdepunkterne i den engelsk-canadiske journalist Declan Hills nye bog om match-fixing i fodbold, 'Det aftalte spil'. Men som Declan Hill også dokumenterer, er virkeligheden bag korrupsion ofte rå og uden forsonende momenter.

Sportslig eller økonomisk begrundet bestikkelse, herunder skandalerne med bl.a. Olympic Marseille, Juventus og en række korrupte dommere, trækker på traditioner, som rækker helt tilbage til 1800-tallet. Det nye og særligt bekymrende er en række asiatiske syndikaters systematiske forsøg på at fikse kampe over hele kloden for at sikre sig millionfortjenester gennem illegale sportsvæddemål i fjernøsten.

Allerede i 1990'erne lykkedes det gam-

blere med forbindelser til bl.a. den kinesiske mafia, triaderne, at undergrave flere asiatiske ligaer, herunder den malajiske, med store konsekvenser for publikumsinteressen. I dag betyder muligheden for at spille over internettet, at fiksede kampe er vokset til et globalt problem i idrætsgrene som fodbold og tennis.

Gennem sine kilder blandt matchfikserne i Thailand og andre asiatiske lande har Declan Hill bl.a. stærke indicier for, at Ghanas 3-0-nederlag til Brasilien i ottendedelsfinalen ved VM i 2006 var aftalt med flere af de ghanesiske spillere. Declan Hill vurderer da også, at selv fodbold på VM-niveau og i de mest respekterede europæiske ligaer er i fare for at korrumpere og dermed miste sin publikumsværdi på langt sigt. Match-fixing er ikke længere et problem isoleret til notorisk korrupsionsplagede lande som Dmitri Chepels Rusland.

Declan Hills arbejde bygger både på flere års forskning ved Oxford University og et næsten overmenneskeligt journalistisk researcharbejde på flere kontinenter.

I bogen er det den journalistiske fortælling, der står i centrum, mens de statistiske analyser af fodboldkampe, som indgik i forskningsprojektet, kun berøres mere sporadisk. Det måske en fejl, for de statistiske oplysninger, der er kommet med, er langt fra uinteressante. Eksempelvis når Declan Hill frem til, at det er stort set lige effektivt at fikse kampe gennem dommere og spillere. Forehavendet lykkes i henholdsvis 79 og 83 procent af tilfældene.

Set under ét er bogen en personlig og banebrydende beretning om den organiserede kriminalitet bag match-fixing, der sine steder kan læses som en anden agentroman, hvis det ikke var, fordi bogen rent faktisk beskæftiger sig med virkelighedens fodboldspil - aftalt som rent.

Søren Bang

Det aftalte spil – fodbold og forbrydelse
Declan Hill

Forlaget Bagland
394 sider
Pris: 269 kroner